

Villy Carlo Hansen - tilbageblik

Gorm Wæhrens, tekst og fotos

Vi er på Bornholm i efterårsferien for at besøge vores barnebarn, datter og svigersøn, der arbejder på Almindingen, og nu har base i Rønne under vagtpholdene. Min plan har været, at bød lejligheden sig til et besøg i Rønne, ja så ville jeg også besøge den bornholmer, der har deltaget i flest DVM løb.

Forinden har jeg kontaktet Hansen (medl. nr. 478), som han siger i telefonen, hvis det er ham der tager den først, eller Villy, hvis Vera har taget den forinden. Onsdag eftermiddag tropper jeg op lige uden for Aakirkeby. Villy er lige kommet hjem fra arbejde da jeg ringer, og spørger om det kan passe nu, så jeg tager straks fra Rønne til Aakirkeby.

- Det er bedst du kommer nu, for jeg har ikke lys om aftenen. Du er velkommen nu.

Vel ankommet tænker jeg et øjeblik på, om det er den rigtige adresse, men en rød varebil indeholdende en NSU knallert på tyske plader, en masse containere, der kan rumme endnu mere og et hyggeligt husmandssted – jo det må være rigtigt. Jo, der står en blå Nimbus under et dækken, en Morris på sorte plader ligeså i ly for vejr og vind, en nymalet rød ting i knallertstørrelse ligeledes godt fildækket af lagner.

Et væld af fugle smutter rundt i haven, hvor der er kassevis af bagerbrød, og fedttalg er hængt op i buskene. Et sted der summer af aktivitet. Skiltet ved døren er et stykke keramik med en motorcykel på – så det er ganske vist, her bor en mand af den rette støbning. Dørklokken er et hammerbræt. Efter et par forsøg dukker Villy op i døren og byder hjerteligt velkommen, ligeledes Vera, der har haft fødselsdag dagen forinden.

- Ja, om 2 måneder fylder jeg 70, og jeg har været flyttemand siden soldatertiden.

Villy rejser meget med flyttelæs. For år tilbage var den længste tur på 3 uger.

Vi venter på Sjælland og en fyldt flyttevogn kommer over – vi returnerer en tom.

Det har været svært i tiden med de helt små børn.

Vera og Villy har 5 børn: Kim, Jesper, Vinnie, Christian og Dorthe Berggren Hansen.

Vera begyndte som 18 årig på plejehjem med ansvar for hele køkkenet.

De 2-3 første måneder var svære, indtil jeg havde regnet det hele ud. Senere kom jeg i fisken hos Espersen. Efter vi fik Jesper fik jeg natarbejde – så gik det på skift. På Kants hotel begyndte jeg at servere og lave maden. Så på nathold i fisken om vinteren – om sommeren serverede jeg. Da var Kim blevet stor nok til at passe sine søskende.